

[Ole Olsen]

ethvert folketingsmedlem kan for sig selv forsøge at gætte på, hvor effektiv en kontrol kan blive med en lov af denne karakter.

Det vil altså sige, jeg finder, det er ret for hastet at vedtage denne lovgivning. Det eneste positive, jeg rigtig kan se i den, er, at den er identisk med en lov, vi har haft tidligere, og det burde selvfølgelig gøre udvalgsarbejdet betydelig lettere. Man kan simpelt hen stille alle de samme spørgsmål fra én person og få alle de samme svar, og det er måske også den bedste måde at få klaret det her på.

Jeg har nogle bemærkninger specielt til venstre. Det er ikke ret lang tid siden, at venstre kom med et paradedorslag om, hvordan man hjalp de mindre erhvervsdrivende. Og så efter dette forsøg på tydeligt at gøre indtryk på de mindre erhvervsdrivende og få dem til at stemme på venstre, kommer venstre som medansvarlig for dette lovforslag. Hvad siger det? Jo, overenskomstmæssige lønstigninger kan indregnes; hvis de ikke er overenskomstmæssige, kan de ikke. Hvad i den typiske papa-mama-forretning, hvor der kun er et ægtepar? Og hvad hvis der typisk bare er en enkelt svend eller to? Det vil sige, disse mennesker ikke kan få sat deres indkomster i vejret i takt med arbejdsmarkedet, og det er vitterlig korrekt, at der findes masser af mindre erhvervsdrivende, som bestemt ikke tjener mere, end lønarbejdere gør.

Jeg vil spørge venstre meget indgående: er det virkelig rigtigt, at venstre kan lægge ryg til en lovgivning som denne her og samtidig bare bevare skindet af, at man varetager de mindre erhvervsdrivendes interesser?

Den bestemmelse, som nok er hovedsigtet i den lovgivning, er det med indregning af ikke-overenskomstmæssige lønninger. Det, man sigter på, er selvfølgelig at give arbejdsgiveren et våben i hånden over for arbejderne, når de kommer og forlanger lønstigninger. Det er så let for mesteren at sige: vi kan ikke give denne lønstigning. Vi har ikke råd til det. Vi kan ikke indregne det i priserne. Denne bestemmelse er en kedelig bestemmelse. Det bedste, jeg kan sige om den, er, at den nok ikke vil få så forfærdelig stor virkning.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg må lige først om teksten sige noget til pressen. Jeg ved godt, det er svært at følge

med i, hvad der sker, og man får ikke svar på spørgsmål på pressekonferencer, men kunne man i hvert fald ikke oplyse befolkningen reelt om, hvad det er, der skal behandles? Nu har der i pressen i de seneste dage, også så sent som i radioen i dag, tre gange været sagt, at nu skulle man behandle en lov om pris-, avance- og lønstop. Der er ikke et ord om avancebegrænsning, og der er ikke givet det mindste løfte fra regeringen om at gribe ind over for avancerne. Det er bluff, og jeg skal vende tilbage til, hvorfor man prøver på at bluffe, men fortæl i hvert fald reelt, hvad der står i lovforslagets tekst, sådan at folk ikke bliver helt vildledt.

Man kunne stille spørgsmålet: hvad er egentlig meningen med denne lov? For den vil ikke stoppe priserne. Der er en lang række områder, hvor priserne kan stige – det er allerede nævnt – lønstigninger, der er overenskomstmæssigt bestemt, og der er også spørgsmål om visse andre indkøbspriser på varer, og det er en kendsgerning, at man kan indregne også de stigninger, der har været siden sidste prisforhøjelse. Det vil reelt sige, at hvis en virksomhed ikke har forhøjet priserne siden f. eks. 1. marts 1978, kan man indregne de stigninger, der har været i den periode, i priserne.

Der er altså ikke noget reelt prisstop i det. Jeg vil også understrege, at loven kun skal gælde et halvt år, og det vil sige, at dens virkning ikke vil være ret stor. Når socialdemokratiets ordfører siger, det er et positivt element i den økonomiske politik, og når hr. Jens Peter Jensen fra venstre siger, det ikke er sjovt at skulle gå ind for en sådan lov, kan man spørge: hvorfor så de besværligheder, som man påfører kommuner, som har planlagt takstforhøjelser? Vi har jo hørt, at i Københavns amt, hvor man skulle omlægge hovedstadstrafikken, giver det en række vanskeligheder med fællesbilletter, og hvordan, bliver der spurgt, kan venstre lægge ryg til en sådan uliberal lovgivning?

Formålet er da ganske enkelt det, at i den periode, det skal løbe, det halve år fra 1. september til den 29. februar, skal man gribe ind i overenskomsterne, og det er en forudsætning for indgreb i overenskomstsituationen, at man kan sige til fagbevægelsen: ja men vi har jo gennemført et prisstop, og vi har jo også gennemført et stop for takstfor-